

[Margrete Auken]

sundsdebatten af samme art – er alt for bundet af meget snævre hensyn, og når de så samtidig er lagt helt hen på nationalt plan og ikke på nordisk, må det jo, jeg havde nær sagt næsten nødvendigvis, om ikke just gå galt, så i hvert fald være længe om at gå godt. Vi risikerer også derved, at de beslutninger, der bliver truffet, ikke har så forfærdelig meget at gøre med en overordnet nordisk planlægning. Jeg vil i den forbindelse gerne nævne det forslag, der ligger i kommunikationsudvalget, om omsider at få en langsigtet planlægning for infrastrukturen i Norden, sådan at vi kan træffe nogle nationale beslutninger, der er lidt mere internationalt orienterede, end der er tilbøjelighed til at gøre i øjeblikket.

Endvidere har jeg lyst til at brokke mig over, at vi ikke har fået bare en foreløbig plan på kulturområdet. Nordisk Ministerråds samarbejdsministre lovede præsidiet på mødet i maj i København, at vi ville få den foreløbige plan. Den er der ikke, og det synes jeg er beklageligt.

Dernæst vil jeg spørge, hvem det er, der blokerer bistandsplanen. Der må være en eller anden, der sætter en bremse i, men det ville være rart, om vi kunne få et svar. På sessionen i København nævnte den finske bistandsminister, at han ville indkalde til møde med de andre bistandsministre. Hvad er der kommet ud af det? Hvor er planerne henne? Og hvornår får vi programmet?

Der er en vis tilbøjelighed til, at man fremfører det argument, at Nordisk Råd ikke må føre udenrigspolitik. Det sker på samme måde, som de skiftende regeringspartier herinde kan komme i tanke om magtens trede-ling, når noget irriterer dem, og argumentet om udenrigspolitikken bliver brugt vældig ad hoc. Som eksempel kan jeg nævne, at der i diskussionen om Sydafrika pludselig kom nogle meget patetiske taler om det nordiske samarbejde og udenrigspolitikken. På sessionen i Reykjavik var der et spørgsmål om SAS og Sydafrika – spørgsmålet har jo altid været der, og her mener jeg at præsidiet nogenlunde en bloc kritiserede Ministerrådet for et jammerligt svar. Der var ikke tale om, at vi sagde, man ikke skulle diskutere det og blande sig i det. Man kan ikke lade være med at tænke på, at det var, fordi der ikke var så mange kroner på spil – det var SAS' beflyvning af Johannesburg – som der er nu,

hvor det gælder om at lave en samlet nordisk aktion i forhold til Sydafrika. Jeg synes ikke, ministeren behøver at svare på det her, men blot at tage det som en almindelig orientering, og så kan vi jo tale videre om det. Jeg synes, der er meget, der tyder på, at vi kan fremlægge et om ikke ligefrem fuldstændig fælles, så dog ret majoritetsbåret forslag til sessionen om et forstærket samarbejde i Sydafrikapolitikken.

Ministeren nævnte bioteknikplanerne, men jeg kunne ikke høre, hvad der i grunden lå i det. Statsministeren havde erklæret, at de var positive, og at man forventede sig meget af det. Det synes jeg måske er meget godt alt sammen, men jeg vil gerne her henlede opmærksomheden på det forslag, som også ministerens eget parti er med til at fremlægge, og som ligger i Nordisk Råds social- og miljøudvalg og handler om teknologivurdering, risikovurdering osv. Hvordan er det forslag koblet ind i det, statsministrene arbejder med? Det ville være godt, om man allerede nu var forberedt på at kunne håndtere sagen fornuftigt; det er lykkedes os at få den hægtet sammen, så vidt jeg er orienteret i hvert fald, på sessionen, så vi kommer til at behandle både det forslag, der ligger i økonomisk udvalg, det forslag, der ligger i social- og miljøudvalget, og muligvis altså også et eller andet, der kommer fra Ministerrådet – men jeg kunne ikke helt høre, om der kom noget fra Ministerrådet – sammen, og sådan at det ikke bare blev et grønt lys for en galoperende udvikling derudad, men altså også grønt lys for et nordisk samarbejde om risikovurdering og teknologivurdering, hvor f.eks. det afgørende spørgsmål bliver stillet: godt for hvem? »Technology is the answer, yes, but what is the question?« var der engang en, der sagde, og den sætning har været citeret adskillige gange i Nordisk Råd, hvor vi ellers ikke taler engelsk.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom på, at ministeren er kommet med noget åbenlyst pral, for påstanden om, at der foreligger en handlingsplan for færdselssikkerheden, er altså ikke rigtig. Det er rigtigt, at der foreligger et stykke papir, man har kaldt en handlingsplan, men når man går den efter, ser man, at det er strøtanker; de er ikke alle sammen lige dårlige, men der ingen handlingsplan. Der står også, at det er forudsætningerne for en handlingsplan, som kommer,